

वा० रा०

॥२६॥

॥१७॥ तत्र तयोर्मध्ये यस्तव भ्रातुः सहायो विख्यातः हियतः सपरबलामर्दी साधूनां निवासवृक्षः आश्रयः आपन्नानां शरणागतानां गतिः शरणं ॥१८॥ १९॥ आर्तानां शत्रु
पीडितानां तन्नाशाय संश्रयः संश्रयार्हः ॥ ज्ञानं ब्रह्मज्ञानं धर्मविषयं विज्ञानं शिल्पनैपुणं वा ॥ निदेशे निरत इत्यनेन स्वराज्यमरक्षितवतः कुतः पररक्षणसामर्थ्यमित्यपास्तं ॥
॥२०॥ तत्तस्मात्तेनोच्यमानगुणकेन रामेण तव विरोधो न क्षमः न युक्तः ॥२१॥ दुर्जयेनेत्याद्यर्थं पूर्वान्वयि ॥ किञ्चिद्वक्ष्यमाणं त्वयाभ्यसूयितुं नेच्छामि कथमियं मां प्रति व

अयोध्याधिपतेः पुत्रौ शूरो समरदुर्जयो ॥ इक्ष्वाकूणां कुले जातौ प्रस्थितौ रामलक्ष्मणौ ॥१७॥ सुग्रीवप्रियकामार्थं प्राप्नोतत्र दुरासदौ ॥
सते भ्रातुर्हि विख्यातः सहायोरणकर्मणि ॥१८॥ रामः परबलामर्दी युगांताग्निरिवोत्थितः ॥ निवासवृक्षः साधूनामापन्नानां परागतिः
॥१९॥ आर्तानां संश्रयश्चैव यशसश्चैकभाजनं ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नो निदेशे निरतः पितुः ॥२०॥ धातूनामिव शैलेन्द्रो गुणानामाकरो म
हान् ॥ तत्क्षमो न विरोधस्ते सहते न महात्मना ॥२१॥ दुर्जयेनाप्रमेयेण रामेण रणकर्मसु ॥ शूरवक्ष्यामि ते किञ्चिन्न चेच्छाम्यभ्यसूयितुं
॥२२॥ श्रूयतां क्रियतां चैव तव वक्ष्यामि यद्वितं ॥ यौवराज्येन सुग्रीवं तूर्णसाध्वभिषेचय ॥२३॥ विग्रहं माकृथावीरभ्रात्रा राजन्यवी
यसा ॥ अहं हिते क्षमं मन्येते न रामेण सौहृदं ॥२४॥ सुग्रीवेण च संप्रीतिवैरमुत्सृज्य दूरतः ॥ लालनीयो हिते भ्राता यवीयाने पवानरः ॥२५॥
तत्र वासन्निहस्थो वा सर्वथा बंधुरेव ते ॥ न हितेन समं बंधुं भुवि पश्यामि कंचन ॥२६॥ दानमानादिसत्कारैः कुरुष्व प्रत्यनंतरं ॥ वैरमेतत्स
मुत्सृज्य तव पार्श्वे सतिष्ठतु ॥२७॥

दतीति मदसूया न कर्तव्येत्यर्थः ॥ आर्षत्वादसमानकर्तृत्वेऽपि तुमुन् ॥२२॥ २३॥ तेन बलीयसा रामेण ॥२४॥
॥२५॥ तत्र तस्मिन्दूरदेशे वा सन् विद्यमानः इह स्थस्त्वत्समीपस्थो वा ॥ भुवि न पश्यामि तवेति शेषः ॥२६॥ प्रत्यनंतरं स्वाधीनं ॥२७॥

कि० कां०

॥२६॥